

[Statsministeren]

bejdstiden, og jeg vil gerne sige ligeud, at det tror jeg egentlig ikke vi er så uenige om.

Jeg vil takke fru Sonja Mikkelsen for meget fornuftige betragtninger om samspillet mellem erhvervsliv og offentlig sektor og forskningens og uddannelsernes nødvendighed.

Så var jeg som flere andre lidt skuffet over fru Anne Birgitte Lundholts indlæg. Det forekom mig, at det bar mere præg af, at det er 1994 end af en realistisk beskrivelse af det samfund og de udviklingsmuligheder, vi har netop nu.

Jeg skal ikke bruge meget tid på det, men er naturligvis nødt til at sige igen også til fru Anne Birgitte Lundholt, der her fra talerstolen påstod, at regeringen har manglet mod og handlekraft, at det jo ikke er rigtigt. Enhver kan overtale sig om det ved det lovkatalog og de reformer, der er gennemført, og jeg kan måske bringe det trøstens ord, at regeringen først lige er begyndt på den nye kurs, som er vigtig at fastholde af hensyn til beskæftigelsens videre udvikling.

Jeg synes også, vi skal sige i dag, at det faktisk går ret godt i det danske samfund lige nu, at erhvervslivet er mere tilfreds, mere tillidsfuldt og mere optimistisk, end det har været i ganske mange år. Vi skal faktisk helt tilbage til 1985 for at finde magen til, og det samme være dermed også sagt til hr. Bertel Haarder, som strejfede samme tankegang.

Hr. Kim Behnke har jeg ikke mange ord til. Det var jo gammelkendte synspunkter. Det var et rigtigt Fremskridtspartiindlæg, som egentlig ikke virkede overraskende og næppe gav særlig vejledning om, hvordan vi kan styrke Danmarks udviklingsevne.

Jeg synes derimod, hr. Erhard Jakobsen stillede et meget centralt spørgsmål, som jeg gerne vil bekræfte. Det ville være utrolig vigtigt, hvis så mange af os som muligt altid sagde til vore pensionister: Vær ikke bekymrede, vær ikke bange for, at vores folkepension ikke kan fortsætte, ikke kan fastholde sin købekraft og heller ikke kan blive forbedret over tid. Det kommer an på os selv og i høj grad på produktionsvilkår og vækstvilkår, og vi kan naturligvis opretholde det velfærdssamfund, vi har. Hr. Erhard Jakobsen har fuldstændig ret i, at når vi har så mange arbejdsløse mennesker og gradvis kan få dem i arbejde igen, er det selvsagt garantien for, at folkepension og social tryghed i vores land kan og skal opretholdes.

Fru Lone Dybkjær synes jeg gjorde et godt forsøg på at trække nogle visionære linjer op. Jeg tror, det er vigtigt, når vi diskuterer udviklingsevne i Danmark, at vi så også får nævnt sproget og de internationale sprogkundsaber, som vi skal styrke og videreudvikle, og jeg synes også, det er rigtigt at bruge det billede med lyset i vinduerne, som åbenlyst også inspirerede hr. Erhard Jakobsen.

Fru Merethe Due Jensen gjorde gode bemærkninger, som jeg kun kan tilslutte mig, også dem om vor velfærdsservice, og de nye muligheder vi også har for valutaindtjening på feltet og en styrkelse af iværksætterområdet, som jeg helt og fuldt deler.

Så er det jo altid den afsluttende repliks lod at prøve at vinde gehør, efterhånden som folketingsmedlemmerne når ned i salen. Den stigende trafik vil ikke afholde mig fra at gøre et par afsluttende bemærkninger. . .

Første næstformand (Ivar Hansen):

Men før statsministeren kommer til de afsluttende bemærkninger, vil formanden gerne bidrage til, at der bliver lidt mere ro i salen, så længe forhandlingen finder sted. Det skulle ikke være nødvendigt at sige det.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg tror, det er vigtigt, at vi slutter denne debat om Danmarks udviklingsevne med at præcisere, hvad vore mål er. Vore mål er at fastholde et sammenhængende Danmark, hvor der ikke er mennesker, der ikke får en chance for et job, en uddannelse og en tryk fremtid.

Vores mål er også at skabe nye udviklingsvilkår for de svagere, og vores mål er at styrke forskningen, det vil den blive, styrke de avancerede uddannelser, det vil de blive, tilrettelægge et fornuftigt, godt samarbejde mellem den offentlige og den private sektor, det vil blive gjort, det er allerede i gang, og også at styrke det forskningspolitiske samarbejde. Jeg vil gerne give hr. Bertel Haarder tilsagn om at styrke de erhvervsfaglige grunduddannelser, som jeg faktisk også tror – hvis vi tager de tekniske skoler – der er behov for at se nærmere på i de år, der kommer.

Så vil jeg gerne slutte med at sige, at jeg tror, at der tegner sig et helt nyt arbejdsliv, hvor vi ikke længere skal tro på, at vi kan have et fast job i 40 år til en bestemt arbejdstid, men tro på,